

[Halfdan Hendriksen.]

havde gennemgaaet den Behandling, som det har gennemgaaet.

Kampe vil nu blive erstattet med Nævnsafgørelser, og skønt de Tanker, der gennemføres, jo ikke er nye, men er Tanker, der allerede for Aar tilbage har været tænkt, bliver Betydningen af denne Nævnsordning paa frivilligt Grundlag ikke mindre.

Jeg skal ikke gennemgaa Forslaget i Enkeltheder. Det har den højtærede Arbejds- og Socialminister i hvert Fald delvis gjort; og andre ærede Ordførere har ligeledes foretaget en Gennemgang af de forskellige Bestemmelser. Dog vil jeg gerne fremhæve, at jeg betragter det som en stor Fordel, at det i § 1 nævnte Arbejds- og Forligsnævn tiltrædes af tre og ikke som oprindelig foreslaaet af et af Kongen udnævnt Medlem, altsaa tre Repræsentanter for Samfundet, og at disse tre Medlemmer sammen med de af Organisationerne valgte Medlemmer for Fremtiden faar de Beføjelser og den Indflydelse paa Forholdene, som Forslagets Bestemmelser i øvrigt angiver. Det vil være af Betydning, at disse tre Samfundsmedlemmer, kan man maaske sige, der efter Lovforslagets Bestemmelser alle skal have Indsigt i økonomiske og sociale Forhold, og af hvilke ingen maa repræsentere Arbejdsgiver- eller Arbejderinteresser, bliver Medlemmer, der nyder Tillid saavel i Arbejder- som i Arbejdsgiverkredse og ikke mindst i Samfundet som saadant. Jeg gaar derfor ogsaa ud fra, at den højtærede Arbejdsminister vil være meget omhyggelig med Valget af disse tre Medlemmer og af de tre Stedfortrædere. Mangt og meget vil være afhængigt af, at det bliver de rigtige Medlemmer, der kommer til at bestride disse Poster.

At man ogsaa har haft Forstaaelse heraf under Forhandlingerne i det andet høje Ting, fremgaar af Bemærkningerne i den Betænkning, der er afgivet af Folketingsudvalget, idet det af Betænkningen fremgaar, at den højtærede Minister under Udvalgsforhandlingerne har erklæret sig villig til ved Indstillingen til Kongen angaaende Formandskabet i Arbejds- og Forligsnævnet at medtage et Medlem, hvis Uddannelse berettiger ham til Virksomhed som Dommer i en kollegial Ret. Denne Udtalelse kan jeg fuldt ud billige, og den højtærede Arbejds- og Socialminister har i øvrigt ogsaa gentaget denne Udtalelse over for det høje Ting. Det er helt igennem en rigtig Foranstaltning. I det hele maa jeg om Folketingsudvalgets Betænkning sige, at den tjener til at tydeliggøre Forslagets Bestem-

melser, hvad der ogsaa kunde tiltrænges paa forskellige Omraader.

Jeg har intet at bemærke til, at Nævnet, som det anføres i Lovforslagets § 2, i et vist Omfang faar Beføjelse til at beskæftige sig med Overenskomster, der ikke henhører under de to Hovedorganisationer, eller at Nævnet i særlige Tilfælde kan afgøre Uoverensstemmelser mellem Parter, der slet ikke er omfattet af en Overenskomst. Men jeg er klar over, og det er man vist for øvrigt fra alle Sider, at man her bevæger sig paa et vanskeligt og ømtaaligt Omraade. Hertil er da ogsaa efter mit Skøn taget alle rimelige Samfundshensyn ved de Grænser, Lovforslaget fastsætter for Nævnets Beføjelser netop paa disse Omraader.

Selv om man ikke bør overvurdere Betydningen af Forslaget, tror jeg, at dette, alt taget i Betragtning, paa mange Omraader indgribende Forslag vil have Mulighed for, naar det nu snart er gennemført, at løse visse Opgaver af samfundsmæssig Betydning og forhaabentlig løse dem paa en for Samfundet tilfredsstillende Maade. Men det vil her være af afgørende Betydning, at Bestemmelserne føres ud i Livet paa rette Vis, og jeg vil derfor gerne til Slut atter understrege, at jeg er overbevist om, at det vil være aldeles afgørende for Sagens Succes, at de Mænd, Samfundet sætter ind som Medlemmer af Formandskabet og som Stedfortrædere for Formandskabets Medlemmer, bliver indsigtfulde, dygtige og højt ansete Mænd, til hvilke der kan næres fuld og ubetinget Tillid fra alle Sider. Jeg haaber, den højtærede Arbejdsminister vil være enig med mig heri.

Axel Christensen: Det Forslag, der her behandles, kan jo i givet Tilfælde faa en overordentlig stor Betydning, og i den Skikkelse, hvori det nu foreligger, kan man vist sige, at det giver et godt Grundlag for at løse den Opgave, det tilsigter at løse.

Tanken om tvungen Voldgift i Arbejdsstridigheder hilser mit Parti med stor Tilfredshed. De vidtgaaende Kampe om Løn- og Arbejdsvilkaar har vi altid ment burde undgaaes, men de forhandlende Parters Opfattelse kan jo undertiden staa saa skarpt over for hinanden, at det ikke er muligt at faa en Overenskomst i Stand. I det foreliggende Lovforslag faar man gennem det foreslaaede Fællesudvalg og Nævn Midler til at løse eventuelle Stridsspørgsmaal, og jeg finder, at det er stemmende med Tidens Alvor, at man bringer en endelig Løsning i den nævnte Retning. Naar Forslaget er ophøjet til Lov, frigøres alle for det